

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 4To/128/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1118010222
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 01. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Karol Kováč
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2019:1118010222.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu JUDr. Karola Kováča a sudcov JUDr. Petra Šamka a JUDr. Vladimíra Buchvalda, v trestnej veci obžalovaného Q.. W. F. a spol., pre prečin krádeže spolupáchateľstvom podľa § 20 k § 212 ods. 2 písm. f/ Tr. zák., o sťažnosti prokurátora proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava I z 14.06.2018 sp. zn. 9T/18/2018, na neverejnom zasadnutí konanom 10. januára 2019 takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sa sťažnosť prokurátora z a m i e t a.

odôvodnenie:

Uznesením Okresného súdu Bratislava I z 14.06.2018 sp. zn. 9T/18/2018 bolo podľa § 282 ods. 1 Tr. por. s poukazom na ustanovenie § 216 ods. 1 písm. a/, písm. c/ Tr. por. trestné stíhanie podmienene zastavené proti obžalovanému Q.. W. F., pre skutok právne kvalifikovaný ako prečin krádeže spolupáchateľstvom podľa § 20 k § 212 ods. 2 písm. f/ Tr. zák., ktorý mal spáchať tak, že obvinený Q.. W. F. napriek tomu, že sa dňa 27.07.2017 dopustil priestupku proti majetku podľa § 50 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch, za ktorý bol prejednaný v blokovom konaní OR PZ Bratislava II, OO PZ Trnávka a bola mu uložená bloková pokuta vo výške 15,- € blokom č. 11075892, tak obvinení F., S. U. P., po predchádzajúcej vzájomnej dohode, dňa 08.08.2017 v čase asi o 14.35 hod. v O., na Q. T. X, v predajni OD O., prišli k regálu s alkoholom, kde obvinený Q.. F. si vložil do ruksaku 2 kusy fliaš vodky zn. Absolut, obvinený Q.. S. vybral z regálu 3 kusy fliaš vodky Absolut, ktoré si schoval za pás nohavíc a prikryl ich tričkom, obvinený W. P. si vzal z regálu 1 kus fľaše Jagermeister a 2 kusy fliaš vodky Absolut, ktoré si schoval pod oblečenie a následne obvinení spoločne prešli s týmto tovarom cez pokladničnú zónu bez zaplatenia von z predajne, čím spoločnosti O., s. r. o., so sídlom O. XX/A, O., spôsobili škodu krádežou vo výške 115,83 €.

Podľa § 216 ods. 2 Tr. por. bola obžalovanému Q.. W. F. skúšobná doba podmienene zastaveného trestného stíhania určená v trvaní 24 mesiacov.

Proti tomuto uzneseniu v zákonnej lehote podal sťažnosť prokurátor. V písomných dôvodoch svojej sťažnosti sa domáhal, aby krajský súd zrušil napadnuté uznesenie a okresnému súdu uložil, aby vo veci znovu konal a rozhodol. Sťažovateľ ďalej zdôraznil, že obžalovaný Q.. W. F. je okrem tohto trestného stíhania, súčasne stíhaný aj v inej trestnej veci vedenej na Obvodnom oddelení PZ Bratislava Nové Mesto - západ pod ČVS: ORP-XX/NMZ-O.-XXXX, pre tri čiastkové útoky zakladajúce pokračujúci prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f/ Tr. zák. Z uvedeného rezultuje záver, že obžalovaný Q.. W. F. sa opakovane dopúšťa protiprávneho konania majúceho znaky trestnej činnosti. Od ďalšieho páchania majetkovej trestnej činnosti ho neodradila ani tá skutočnosť, že dňa 08.08.2017 mu bolo vznesené obvinenie pre prečin krádeže spolupáchateľstvom podľa § 20 k § 212 ods. 2 písm. f/ Tr. zák., ktorý je predmetom aktuálneho trestného konania. Skutočnosť, že predmetných protiprávnych konaní sa dopustil až po spáchaní prečinu, o ktorom sa aktuálne vedie trestné konanie a pre ktoré mu bolo okresným súdom podmienene zastavené trestné stíhanie, nebráni tomu, aby takáto protiprávna

činnosť mladistvého obžalovaného bola predmetom posudzovania v rámci hodnotenia jeho osoby a doterajšieho života v čase rozhodovania súdu o podmiennečnom zastavení trestného stíhania. Podľa názoru prokurátora je nutné skúmať správanie páchatel'a tak pred činom, ako aj po ňom, teda skúmať osobu páchatel'a a jeho doterajší život k momentu rozhodovania súdu o podmiennečnom zastavení trestného stíhania. Sťažovateľ poukázal aj na hodnotiacu správu vypracovanú Reedukačným centrom Veľké Leváre zo dňa 27.11.2017, ktorá sa vzťahovala na obžalovaného Q.. W. F.. Predmetná hodnotiacia správa nebola vykonaná (prečítaná) na hlavnom pojednávaní, čo vyplýva aj zo zápisnice z hlavného pojednávania a to aj napriek skutočnosti, že vykonanie tohto dôkazu navrhol prokurátor už v obžalobe. Takéto konanie súdu mohlo zjavne spôsobiť nesprávnosť výroku napadnutého uznesenia. Hodnotenie jeho osoby prokurátor považuje so zreteľom na skutočnosti uvádzané v predmetnej hodnotiacej správe za vysoko negatívne. Charakteristika osoby menovaného s poukazom na jeho negatívne povahové vlastnosti a správanie v spoločnosti, nepochybne zvyšuje škodlivosť a závažnosť spáchaného trestného činu. Je zjavné, že páchanie trestnej činnosti mladistvým obžalovaným je logickým vyvrcholením jeho stupňujúceho sa negatívneho správania. Prokurátor poukázal hlavne na časť tejto hodnotiacej správy, v ktorej sa uvádzalo, že dohovory ani tresty podľa vnútorného poriadku reedukačného centra nemali na mladistvého obžalovaného žiadny efekt, pričom sám sa netajil tým, že svoje správanie nehodlá zmeniť, vyhlasoval, že plánuje naďalej utekať a páchať trestnú činnosť, pretože aj tak sa mu nič nestane. Vzhľadom na uvedené možno mať oprávnené pochybnosti o tom, či odklon v podobe podmiennečného zastavenia trestného stíhania mladistvého obžalovaného s určením skúšobnej doby 24 mesiacov, navyše bez uloženia akýchkoľvek primeraných povinností a obmedzení splní účel predmetného trestného stíhania. So zreteľom na skutočnosť, že sa mladistvý obžalovaný dopustil stíhaného prečinu formou spolupáchateľstva v súčinnosti s ďalšími osobami, prokurátor zastáva názor, že prvostupňový súd sa mal zaoberať možnosťou uloženia primeraného obmedzenia v zmysle § 51 ods. 3 písm. c/ Tr. zák. Rovnako poukázal na časť hodnotiacej správy reedukačného centra, v ktorej sa uvádzalo, že mladistvý obžalovaný užíva omamné látky (opakovane mal po návrate z úteku pozitívny test na prítomnosť pervitínu v moči), preto bolo potrebné uložiť aj primerané obmedzenie v zmysle § 51 ods. 3 písm. b/ Tr. zák.

Obžalovaný Q.. W. F. prostredníctvom svojho obhajcu samostatným písomným podaním, ktoré bolo doručené okresnému súdu dňa 16.11.2018 sa vyjadril k sťažnosti podanej prokurátorom. V tomto vyjadrení poukázal na zápisnicu o hlavnom pojednávaní, z ktorej vyplynulo, že okresný súd umožnil stranám vyjadriť sa, prípadne pripomenkovať a podať návrhy na doplnenie dokazovania, pričom prítomný prokurátor sa nevyjadril, nemal pripomienky a nenavrhol prečítanie hodnotiacej správy Reedukačného centra Veľké Leváre. Napokon ani zástupkyňa Reedukačného centra Veľké Leváre sa vzdala práva podať sťažnosť, čím z pohľadu obhajoby dôsledne netrvala na skutočnostiach uvedených v hodnotiacej správe. Vzhľadom na uvedené mladistvý obžalovaný prostredníctvom svojho obhajcu navrhol, aby krajský súd sťažnosť prokurátora ako nedôvodnú zamietol.

Sťažnostný súd na neverejnom zasadnutí podľa § 304 ods. 1 Tr. por. doplnil konanie listinným dôkazom nevyhnutným na to, aby mohol o sťažnosti rozhodnúť. Krajský súd preto prečítal hodnotiacu správu Reedukačného centra vo Veľkých Levároch ohľadom obžalovaného Q.. W. F. zo dňa 27.11.2017 (na č. l. 97-98), na ktorú prokurátor poukazoval vo svojej sťažnosti. V tomto smere treba dodať, že dôkazné bremeno prokurátora ťaží iba do výroku o vine, pričom vykonávanie dôkazov k osobe obžalovaného (napr. aktualizácia registra trestov, registra priestupkov, zabezpečovanie ďalších súdnych spisov, vyžiadanie si správy o povesti a napokon oboznamovanie takýchto listinných dôkazov), to je doménou konajúceho súdu. Tu sa uplatní ustanovenie § 2 ods. 11 Tr. por., podľa ktorého, súd môže vykonať aj dôkazy, ktoré strany nenavrholi.

Krajský súd v Bratislave na podklade riadne a včas podanej sťažnosti oprávnenou osobou preskúmal podľa § 192 ods. 1 písm. a/, písm. b/ Tr. por. správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, ako aj konanie predchádzajúce týmto výrokmi napadnutého uznesenia a dospel k záveru, že sťažnosť prokurátora nie je dôvodná.

Nadriadený súd ďalej konštatuje, že konanie, ktoré predchádzalo napadnutému uzneseniu, bolo vykonané prvostupňovým súdom v súlade s príslušnými ustanoveniami Trestného poriadku. Pokiaľ okresný súd opomenul v tomto konaní prečítať listinný dôkaz k osobe obžalovaného (hodnotiacu správu reedukačného centra), tak tento nedostatok konvalidoval krajský súd v rámci sťažnostného konania.

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak nie je dôvodná.

Podľa § 282 ods. 1 Tr. por. súd môže podmienene zastaviť trestné stíhanie, ak na hlavnom pojednávaní zistí, že sú splnené podmienky uvedené v § 216 ods. 1.

Podľa § 216 ods. 1 Tr. por. v konaní o prečine, na ktorý zákon ustanovuje trest odňatia slobody, ktorého horná hranica neprevyšuje päť rokov, môže prokurátor so súhlasom obvineného po vznesení obvinenia do podania obžaloby na návrh policajta alebo aj bez návrhu podmienene zastaviť trestné stíhanie, ak
a/ vyhlási, že spáchal skutok, za ktorý je stíhaný, a nie sú odôvodnené pochybnosti o tom, že jeho vyhlásenie bolo vykonaná slobodne, vážne a zrozumiteľne,
b/ nahradil škodu, ak bola činom spôsobená, alebo s poškodeným o jej náhrade uzavrel dohodu alebo urobil iné potrebné opatrenia na jej náhradu, a
c/ vzhľadom na osobu obvineného, s prihliadnutím na jeho doterajší život a na okolnosti prípadu možno takéto rozhodnutie považovať za dostačujúce.

Podľa § 216 ods. 2 Tr. por. v uznesení o podmienечnom zastavení trestného stíhania sa určí obvinenému skúšobná doba na jeden rok až päť rokov. Skúšobná doba sa začína právoplatnosťou uznesenia o podmienечnom zastavení trestného stíhania.

Podmienky pre rozhodnutie o podmienечnom zastavení trestného stíhania sú taxatívne uvedené v ustanovení § 216 ods. 1 písm. a/, písm. b/, písm. c/ Tr. por., pričom v odôvodnení napadnutého uznesenia bolo inak na tieto podmienky správne poukázané, vrátane toho, že ide o podmienky, ktoré sú kumulatívne. Tieto podmienky možno členiť na formálne, materiálne a podmienky spočívajúce v prejavení vôle obžalovaného a prípadne v aktívnom konaní obžalovaného. Formálna podmienka je, že musí ísť o prečin na ktorý zákon ustanovuje trest odňatia slobody neprevyšujúci päť rokov. Prejavená vôľa obžalovaného musí zahŕňovať priznanie k trestnému činu a súčasne musí obžalovaný s podmienечným zastavením trestného stíhania súhlasiť. Obžalovaný taktiež musí nahradit škodu, pokiaľ bola činom spôsobená, alebo urobiť iné opatrenie na náhradu škody, alebo inak odstrániť ujmu vzniknutú trestným činom. Materiálna podmienka spočíva v tom, že podmienечné zastavenie trestného stíhania je dostačujúce vzhľadom na osobu obžalovaného, s prihliadnutím na jeho doterajší život, ako aj na okolnosti prípadu.

Sťažnostný súd sa stotožnil s názorom súdu prvého stupňa v tom, že vyššie uvedené podmienky pre podmienечné zastavenie trestného stíhania boli splnené. Obžalovaný mladistvý je stíhaný pre prečin, pri ktorom sadzba trestu odňatia slobody je určená len hornou hranicou a to vo výmere 2 roky. V prípravnom konaní pri svojom výsluchu súhlasil s podmienечným zastavením trestného stíhania. V konaní pred súdom na hlavnom pojednávaní v zmysle § 257 ods. 1 písm. b/ Tr. por. vyhlásil, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe, pričom prvostupňový súd podľa § 257 ods. 7, ods. 8 Tr. por. prijal toto vyhlásenie a vykonal dokazovanie iba ohľadom skutočnosti podstatných pre uloženie druhu trestu a jeho výmery. Čo sa týka náhrady spôsobenej škody, z výsluchu zástupcu poškodenej spoločnosti O., s.r.o., O. XX/A, O. vyplynulo, že poškodená spoločnosť si v tomto trestnom konaní neuplatňuje náhradu škody, nakoľko odcudzený tovar bol vrátený v nepoškodenom stave naspäť do predaja.

Z pohľadu sťažnosti prokurátora sa sťažnostný súd zaoberal osobitne otázkou, či takéto postupu nebránilo ustanovenie § 216 ods. 1 písm. c/ Tr. por. týkajúce sa jednak osoby mladistvého obžalovaného, jednak okolnosti prípadu.

Osobu mladistvého obžalovaného treba posudzovať z komplexného hľadiska, či viedol pred spáchaním prečinu riadny život, či dodržiaval právny poriadok a ďalšie základné normy občianskej spoločnosti, či plnil si povinnosti voči štátu a spoločnosti, nezneužíval svoje práva, nenarúšal občianske spolunažívanie a či sa nedopúšťal priestupkov alebo trestných činov.

Z odpisu registra trestov vyplynulo, že obžalovaný mladistvý doposiaľ nebol súdne trestaný. Z výpisu Ústrednej evidencie priestupkov Ministerstva vnútra SR vyplynuli tri záznamy. V prvom prípade išlo o priestupok proti majetku z 27.07.2017, za ktorý mu bola uložená pokuta vo výške 15,- eur (tento priestupok je súčasťou skutkovej vety napadnutého uznesenia a zároveň našiel výraz aj pri právnej kvalifikácii stíhanej trestnej činnosti). V druhom prípade išlo o priestupok proti verejnému poriadku zo dňa 19.03.2017, za ktorý mu bola uložená pokuta vo výške 16,- eur. V treťom prípade išlo o priestupok proti

majetku zo dňa 04.02.2016, za ktorý mu bola uložená pokuta vo výške 10,- eur, z čoho možno usúdiť istú náchylnosť mladistvého obžalovaného k protiprávnemu konaniu, ale výskyt, charakter, závažnosť a intenzita dvoch priestupkov (jeden priestupok bol už zohľadnený pri právnej kvalifikácii skutku t. j. uplatňuje sa tu zásada „ne bis in idem“), nemôže byť výlučným a jediným podkladom pre záver, že mladistvý obžalovaný nevedol riadny život. Pokiaľ ide o hodnotiacu správu reedukačného centra, tu nemožno preceňovať takým spôsobom, ako to prezentoval prokurátor v podanej sťažnosti. Táto správa svedčí skôr o psychickej nezrelosti menovaného, negatívnych povahových črtách, či o jeho vzdore voči pobytu v takomto type zariadenia (išlo o časté úteky), čo je zrejme podmienené aj jeho nedobrymi rodinnými pomermi, resp. zázemím.

Čo sa týka okolností prípadu, správne prvostupňový súd poukázal na skutočnosť, že mladistvý obžalovaný predmetný skutok spáchal vo forme spolupáchateľstva, pričom sa tu prejavil nevhodný vplyv kolektívu, čo vzhľadom na jeho vek a nezrelosť zohralo podstatnú úlohu. Významnou je aj okolnosť, že týmto protiprávnym konaním nebola spôsobená škoda, nakoľko odcudzený tovar bol vrátený do predaja.

Z uvedeného hodnotenia osoby mladistvého obžalovaného, ako aj s prihliadnutím na okolnosti prípadu, možno vyvodíť záver, že takýto spôsob rozhodnutia súdu prvého stupňa možno považovať za dostačujúci.

Ak prokurátor v podanej sťažnosti poukazoval na súbežné trestné stíhanie obžalovaného Q.. W. F. pred inou zložkou Policajného zboru SR, k tomu krajský súd dodáva, že v tejto trestnej veci nebolo vydané žiadne meritórne rozhodnutie, ktoré by nadobudlo právoplatnosť, a preto tu treba uplatňovať zásadu prezumpcie nevinny.

Rovnako okresný súd nepochybil, keď podľa § 216 ods. 2 Tr. por. mladistvému obžalovanému uložil skúšobnú dobu v trvaní 2 roky. Aj podľa názoru nadriadeného súdu takto určená skúšobná doba podmienene zastaveného trestného stíhania je primeraná a zodpovedá zákonu. Na strane druhej v posudzovanej veci nebolo nevyhnutné mladistvému obžalovanému osobitne a zvlášť uložiť, aby v skúšobnej dobe dodržiaval primerané obmedzenia a povinnosti, smerujúce k tomu, aby viedol riadny život, alebo sa zdržal činnosti, ktorá viedla k spáchaniu prečinu (§ 216 ods. 2, ods. 4 Tr. por.), hoci na takýto chýbajúci výrok upozorňoval prokurátor vo svojej podanej sťažnosti. Navyše nejde ani o obligatórnu povinnosť súdu. Napriek tomu treba zdôrazniť a vysloviť, že takýmto odklonom od mimo trestných prostriedkov v podobe podmienene zastavenia trestného stíhania, súd I. stupňa poskytol mladistvému obžalovanému možnosť preukázania schopnosti rešpektovať právne normy, plniť si povinnosti voči štátu a spoločnosti, nenarúšať občianske spolunažívanie, hlavne nedopúšťať sa trestných činov a priestupkov. Práve vedenie riadneho života v skúšobnej dobe musí umožňovať záver, že spáchaný prečin, pre ktorý bolo rozhodnuté o podmienene zastavení trestného stíhania, bol len jeho výnimočným vybočením. Pre prípad, ak by mladistvý obžalovaný nesplnil všetky podmienky, ktoré sú potrebné na rozhodnutie, že sa v skúšobnej dobe osvedčil (§ 421 Tr. por. s poukazom na § 419 Tr. por.), súd už v priebehu skúšobnej doby môže vydať uznesenie, že sa v trestnom stíhaní pokračuje.

Na podklade týchto úvah, nadriadený súd nezistil dôvody pre zrušenie alebo zmenu napadnutého uznesenia a preto postupom podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sťažnosť prokurátora ako nedôvodnú zamietol.